

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **DI, z. s.**, se sídlem Rolnická 661/7, Brno, zast. Mgr. Jaroslavem Bártou, advokátem se sídlem Kobližná 19, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2017, čj. MF-12050/2017/3901-3, PID MFCR7XFLVU, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2017, čj. 11 A 93/2017-24, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Žalobce požádal Generální finanční ředitelství o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Požadoval poskytnutí seznamu právnických osob, kterým byla doměřena daň z přidané hodnoty v roce 2014, pokud výše jejího doměření byla alespoň 5 000 Kč.

[2] Generální finanční ředitelství odmítlo žádost podle § 10 informačního zákona s odůvodněním, že jde o informace o majetkových poměrech osob, které nejsou povinnými subjekty, a povinný subjekt tyto informace získal na základě zákona o dani z přidané hodnoty. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl.

[3] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu, které Městský soud v Praze vyhověl. Neuložil povinnému subjektu sice přímo, aby informace poskytl, ale zrušil rozhodnutí vydaná v obou stupních a ponechal povinnému subjektu prostor pro to, aby požadované informace zpracoval.

[4] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, ve které současně žádal o přiznání odkladného účinku. Uvedl, že poskytnutí požadovaných informací je nevratné, a pokud by musel dostát povinnosti stanovené městským soudem, nemohl by případný úspěch jeho kasační stížnosti mít vliv na již jednou poskytnuté informace, neboť poskytnutá informace musí být do 15 dnů od rozhodnutí zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě jsou tyto podmínky naplněny.

[6] NSS nejdříve posuzoval podmínku výrazného nepoměru v újmě na obou stranách sporu, tj. zda splnění povinností vyplývajících pro stěžovatele z napadeného rozsudku pro něj představuje nepoměrně větší újmu než nevýhoda plynoucí z dočasného odložení tohoto rozsudku pro žalobce. Podstatu tvrzené újmy stěžovatel spatřuje v tom, že pokud by informaci poskytl a NSS by napadený rozsudek městského soudu zrušil, nebylo by možné poskytnuté informace nijak získat zpět. Nejvyšší správní soud považuje tuto námitku za opodstatněnou. Předmětem řízení o kasační stížnosti je totiž otázka, zda stěžovatel měl požadované informace poskytnout v režimu informačního zákona, či nikoliv, resp. zda tuto otázku správně posoudil městský soud. Pokud by NSS vyřešil právní otázku ve prospěch stěžovatele, tj. napadený rozsudek městského soudu by zrušil a tím zbavil stěžovatele povinnosti poskytnout vyžádané informace, šlo by o úspěch ryze akademický, neboť informace by mezitím již byly poskytnuty. Naproti tomu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže za této situace představovat újmu na právech žalobce, neboť pokud NSS shledá, že kasační stížnost je nedůvodná, poskytnutí informací se z jeho pohledu pouze odloží na pozdější dobu.

[7] NSS dále posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zkoumal přitom, zda existuje důležitý veřejný zájem, s nímž by bylo přiznání odkladného účinku v rozporu, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Je pravda, že obecně existuje veřejný zájem na poskytování informací, což potvrzuje i samotná skutečnost, že zákonodárce se rozhodl k jeho zachování přijmout obecně závaznou právní úpravu. V projednávané věci ovšem tento obecný veřejný zájem soupeří s jiným důležitým veřejným zájmem, kterým je ochrana údajů o majetkových poměrech třetích osob. Srovná-li NSS tyto dva veřejné zájmy, dospívá k závěru, že ochraně údajů o majetkových poměrech třetích osob je nutno dát dočasně přednost právě s ohledem na nezvratné následky, které by nastaly v případě, kdyby NSS účinky napadeného rozsudku neodložil. Je-li ve věci samé tedy spor o to, zda stěžovatel má, či nemá informace poskytnout, je namístě chránit tyto údaje do doby, než NSS rozhodne ve věci samé.

[8] Soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[9] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu